

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਦਾਕਾਰ ਬੀਨੀ ਢਿੱਲੋਂ, ਸਰਦਾਰ ਸੋਹੀ, ਸ਼ਵਿੰਦਰ ਮਾਹਲ, ਭਾਰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਵਰਮਾ, ਅਮਰ ਨੂਰੀ, ਦੇਬੀ ਮਧੁਸੂਪਤੀ, ਨਿਰਮਲ ਰਿਸ਼ੀ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਭੰਗੂ, ਗਾਇਕ ਐਮੀ ਵਿਰਕ, ਗੁਰਨਾਮ ਭੁੱਲਰ, ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਬਿੱਲਾ, ਤਰਸੇਮ ਜੱਸੜ, ਬਲਵੀਰ ਬੇਘਾਈ, ਰਾਜਵੀਰ ਜਵੰਦਾ, ਕਮਲ ਖ਼ਾਨ, ਮਾਸਟਰ ਸਲੀਮ, ਕੰਵਰ ਗਰੇਵਾਲ, ਹੈਪੀ ਰਾਏਕੋਟੀ, ਹਾਰਬੀ ਸੰਘਾ, ਸਿਤਿਜ ਚੌਹਾਨ, ਨਰੇਸ਼ ਕਬੀਰੀਆ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਗਿੱਲ, ਰੁਪਿੰਦਰ ਤਰਪੀ, ਨਿਮਰਤ ਖਹਿਰਾ, ਸੀਮਾ ਕੌਂਸਲ, ਗਗਨ ਕੋਕਰੀ, ਪ੍ਰੀਤ ਹਰਪਾਲ, ਹਰਸਿਮਰਨ, ਨੀਤਾ ਬਾਨੇ, ਰੋਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਉਜ਼ਾ ਰਿਚੀ, ਚੁਸਮੇ ਪੇਲ, ਕੁਲਦੀਪ ਕੰਡਿਆਰਾ, ਪਰਮਜੀਤ ਭੰਗੂ, ਜੀ ਖਾਨ, ਪੁਨਮ ਸੂਧ, ਪਰਮਵੀਰ, ਜਗਤਾਰ ਬੈਨੀਪਾਲ, ਰਾਜ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਜਸਵੰਤ ਰਾਏਰ, ਸਲੀਮ ਸਿਕੰਦਰ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਐੱਸਲਾ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਵੰਦਾ, ਅਮਨਦੀਪ ਸੌਰਲ ਅਤੇ ਸ਼ਮੀਰ ਮਾਹੀ ਆਦਿ ਨਾਮੀ ਕਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ।

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼ 01 ਦਸੰਬਰ 2023 ਦਿਨ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ

ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਅਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪਿੰਡ ਚਿੱਲਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, 1 ਦਿਸੰਬਰ : ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਅਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ‘ਮੇਰੀ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਲੋਕ’ ਅੱਜ ਕਲਾ ਭਵਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੈਬਨਟ ਮਨਿਸਟਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਮੋਲ ਗਗਨ ਮਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ।ਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਰੂਪਮਾਨ ਕਰਦੀ ਇਹ ਕਲਾ ਸਮੂਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਦਘਾਟਨ ਮੌਕੇ ਕਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਸਰੋਜ ਚਮਨ ਨੇ ਵੀ ਅਮਰਾਓ ਗਿਲ ਦੀ ਚਿਤਰ ਕਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਐਮਐਲਏ ਦੇਵ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰਾਓ ਗਿੱਲ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਪੇਂਡੂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 40 ਪੇਂਟਿੰਗਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਨੁਹਾਰ, ਢਲਦੀ ਸ਼ਾਮ, ਪਹੁ ਫੁਟਾਲਾ, ਕਿਰਤੀ ਲੋਕ, ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰੰਗ ਮਨ ਨੂੰ ਮੋਹਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਅਮਰਾਓ ਗਿੱਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰਹਿ ਭਾਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਿੰਦ ਜਾਨ ਇੱਥੇ ਪੇਂਡੂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਸਦੀ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਬੈਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚਿੱਤਰ ਕਲਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਚਿੱਲਾ ਵਿਚਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰ ਕਲਾ ਦੀ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਗ਼ਜ਼ਲ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਰਦ, ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਵਾਕ ਨੂੰ ਗ਼ਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਗ਼ਜ਼ਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ

ਨਿਵੇਕਲਾ ਤੇ ਅਦਭੁਤ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਚਿਹਰਾ ਸਿਰਜਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਦੇ ਜਾਦੂ ਰਾਹੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਿਰਜਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇਕ ਗ਼ਜ਼ਲਗੋ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਫਲਸਫੇ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਾਪਦੰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਪਰ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਦ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਲੜਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਥੱਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਜੀਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਯਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਲਮ ਨੇ ਦਿਲ ਦੀ ਹਰ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੇੜ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇ ਬੀਜੇ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਛੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਦਰਦ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਬਦ ਦੇਣ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਜਾਦੂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਕਵੀਆਂ ਵਿਚ ਜੀਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਲੇਖਣੀ ਰਾਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੁਸਾਇਰਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਿਪੁੰਨ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਬੋਲ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਵਿਜੁਅਲ ਸਿਰਜਣੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਜੀਤ ਦੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਵਿਚ ਡੂੰਘੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਰਥ ਹਨ। ਉਹ

ਚਰਚਿਤ ਕਵੀ ਤੇ ਸ਼ਾਇਰ – ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀਤ

ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਵਿਚ ਸਥਾਨਕ ਬੋਲੀ, ਮਿਜਾਜ਼ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਸਭ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਵਿ-ਜਗਤ ਵਿਚ ਸਹਿਜਤਾ ਅਤੇ ਗੀਤਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੀ। ਜੀਤ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਜਿੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਨਾ ਹੀ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਰਾਮਾਂ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਮਾਤਾ ਸਵਿੱਤਰੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਘਰ 4 ਨਵੰਬਰ 1961 ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਵੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਉੱਤੇ ਚੰਗੀ ਪਕੜ ਹੈ ਤੇ ਉਰਦੂ ਦਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਰ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮਸਹੂਰ ਗ਼ਜ਼ਲਗੋਆਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੀਤ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਮਾਂ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਹੋਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਰਮਿੰਟ ਰਜਿੰਦਰਾ ਕਾਲਜ ਬਠਿੰਡਾ ਤੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਬੀ ਐੱਸ ਸੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਡੀ ਫਾਰਮੇਸੀ ਗੋਰਮਿੰਟ ਰਜਿੰਦਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1985 ਵਿਚ ਫਾਰਮਾਸਿਸਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਈ। ਜੀਤ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਜੀਤ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ‘ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੋ ਗ਼ਜ਼ਲ ਸੰਗ੍ਰਹਿ

‘ਚਾਨਣ ਦਾ ਛਿੱਟਾ’ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਤੇ ਸਾਲ 2023 ਵਿਚ ‘ਬਦਲਦੇ ਮੌਸਮਾਂ’ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਰੇ ਕਾਰਗਜ਼ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਲਮ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਦਰਦ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਨੂੰ ਉਕਰਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਫਲਸਫਾ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ… ‘ਮੇਰੇ ਸਭ ਅੱਗੂਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਧਰ ਲੈਣਾ, ਦਮ ਦਮ ਦੇ ਹਰ ਗੇੜ੍ਹੇ, ਤੇਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਲਿਖਾਂ’

‘ਇੱਜ਼ਤ ਅਣਖ ਸਲਾਮਤ ਸਭ ਦੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਆਦਰ ਨਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ’ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ੈਲੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜੀਤ ਨੇ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੈ ਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਝਾਕਦਿਆਂ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼, ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦਾ ਉਹ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਲਪਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਤ ਇਸ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਗ਼ਜ਼ਲ ਨੂੰ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਜੀਤ ਦਾ ਨਾਂ ਮੁਹਰਲੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੀਤ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਵੇਦਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਬਹੁਤੇ ਕਵੀਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜੀਤ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਯੋਗਦਾਨ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਵੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲੇ ਹਨ।

ਦੱਸ ਹੁਣ

ਹੋਰਿਹਾ ਸੂਰਜ ਲਾਲ , ਦੱਸ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ ,

ਆਰਿਹਾ ਤੇਰਾ ਖਿਆਲ , ਦੱਸ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ ।

ਅੱਖੀਆਂ ‘ਚ ਨੀਂਦਰ ਪੈਂਦੀ ਨਾ, ਸੁਪਨੇ ਟੁੱਟ ਰਹੇ

ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦਿਲ ਭਾਲ , ਹੁਣ ਦੱਸ ਕੀ ਕਰੀਏ ।

ਗਲ ਲਾ ਮਿਲਦੇ ਸਭ ਆਪਣੇ , ਬਣ ਵਿਰੋਧੀ

ਤੇੜਨ ਦੀ ਖੇਡਣ ਚਾਲ , ਦੱਸ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ ।

ਜਾ ਰਿਹਾ ਸਮਾਂ ਮੈਥੇ ਨਾ ਫੜ ਹੁੰਦਾ , ਕੀ ਕਰਾਂ

ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਇਹ ਸਾਲ , ਦੱਸ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ ।

ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਲਾਲੀ ਦਰਦ ਦੇ ਰਹੀ , ਕੀ ਸਮਝਾ

ਦਰਦੀ ਉਲਝੇ ਮੇਰੇ ਹਾਲ , ਦੱਸ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ ।

8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨੇ ਨਵਦੀਪ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਨੂੰ ਮਨਸੂਬਾ ਦਿੱਤੀ

ਐਕਟਰ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਫਿਲਮੀ ਹੀਰੋ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। 8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨੇ ਨਵਦੀਪ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਨੂੰ ਮਨਸੂਬਾ ਦਿੱਤੀ। ਨਵਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਐਕਟਰ ਹੈ। ਬਾਕਾਇਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੀਰ ਜਗਦੀਪ ਸਿੱਧੂ ਦੀਆਂ

ਲੇਖ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਬੱਗਾ ਫਿਲਮਾਂ ਚ ਸਹਾਇਕ ਐਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮਨਸੂਬਾ ਚ ਬਤੌਰ ਹੀਰੋ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਨਸੂਬਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਕਈ ਰੰਗ ਨੇ। ਉਹ ਹਰ ਰੰਗ ਚ ਪੂਰਾ ਨਿੱਖਰ ਕੇ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ 5 ਜਨਵਰੀ 2024 ਨੂੰ ਮਨਸੂਬਾ ਦੇਖ ਕੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਝਲਕ ਟਰੇਲਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਹੀ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਐਕਟਰ ਹੈ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਸਟਾਰ ਬਣੇਗਾ। ਅੱਜ ਉਸਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਨੇ ਪਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾ ਚ ਡਾਂਗੇ ਵਾਲੇ ਨਵਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਰ ਪੰਜਾਬੀ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਜੀ। ਲਵ ਯੂ ਨਵਦੀਪ।

ਚੰਨ ਤਾਰੇ

ਗਈ ਮੈਂ ਬਜ਼ਾਰ, ਆਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਲੱਗੀਆਂ, ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਸੁਣਾਉਣ ਹਾਲ, ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਇੱਕ ਭਾਈ, ਕਹਿੰਦੇ ਲੈ ਲੈ ਜੀ ਚੰਨ ਤਾਰੇ ਹਰ ਹਾਲ | ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਭਾਈ ਚੰਨ ਤਾਰੇ, ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਚੰਨ ਗੁਆਚਿਆ, ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਨੇ ਦਿਖਾਵੇ ਤਾਰੇ | ਭਾਈ ਵੀ ਹੱਸਿਆ, ਹੋਇਆ ਪਾਸੇ ਨਾਲ, ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਸਾਨੂੰ, ਹੋਇਆ ਖੁਸ਼ੀ ‘ਚ ਮਲਾਲ |

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੋਹਟਬੱਦੀ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਪੁਸਤਕ “ਜੁਗਨੂੰਆਂ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ” ਪ੍ਰੋ: ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਟ

ਲੁਧਿਆਣਾ: 1 ਦਸੰਬਰ : ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਰਤਕ ਲੇਖਕ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੋਹਟਬੱਦੀ ਨੇ ਅੱਜ ਆਪਣੀ ਨਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦੂਜੀ ਵਾਰਤਕ ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਵਿਰਾਸਤ ਅਕਾਡਮੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪ੍ਰੋ: ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਡਾ: ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਖੀਵਾ ਸਾਬਕਾ ਡੀਨ ਗੁਰੂ ਕਾਸ਼ੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ(ਬਠਿੰਡਾ) ਡਾ: ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਜੌੜਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭਲਾਈ ਪੀ ਏ ਯੂ ਲੁਧਿਆਣਾ,ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ ਢੱਟ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸੱਥ , ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰਸਟ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਤੇ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੋ: ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਰੁੱਤ ਫਿਰੀ ਵਣ ਕੰਬਿਆ” ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੋਹਟਬੱਦੀ ਦੀ ਇਸ ਦੂਜੀ ਵਾਰਤਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਛਪਣਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸਿਰਜਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਿਫ਼ਤ ਇਹ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਵਰਗੀ ਰਵਾਨੀ ਤੇ ਸਰੋਦੀ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿਛਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸੱਥ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਨਿਕਟ ਸਨੇਹੀ ਹੈ। ਡਾ: ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਖੀਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਗਨੂੰਆਂ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅੱਜ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਲੋਹਟਬੱਦੀ ਦੇ ਵਾਰਤਕ ਨਮੂੰਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਤੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬੰਦ ਲਿਖਦਿਆਂ ਪ੍ਰੋ: ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪ੍ਰੋ: ਹਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸੇਹੀ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਲਤਾ ਤੇ ਸਰਲਤਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਦੇ ਮੀਰੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਡਾ: ਨਿਰਮਲ ਜੌੜਾ, ਪਰਮਜੀਤ ਮਾਨ ਤੇ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ ਢੱਟ ਨੇ ਵੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੋਹਟਬੱਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੇ ਮੁਥਾਰਕਬਾਦ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਾਹੌਰ ਬੁੱਕ ਸ਼ਾਪ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਾਨ; ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ?

“ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਾਨ; ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਪੰਜ ਵੀਡੀਓ ਅਤੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। “ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਭੈ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨਬੋ” ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕੁਝ ਸੱਜਣ, ਮੇਰੀ ਇਸ ਪੰਥ-ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ “ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ” ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਤੁਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ; ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ‘ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਭੈ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨਬੋ’ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤੱਤ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਕੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸੱਜਣ ਸਿਰ ਅੜਾਈ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੰਕੇਤ-ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪੂਰੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ‘ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ’ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ “ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਿੱਖ, ਏਕ ਸਮਾਨ ਪਹਿਚਾਨਬੋ ਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ”। ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:- ਕੇਉ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੇਉ ਜੋਗੀ ਭਇਓ ਕੇਉ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕੇਉ ਜਤੀ ਅਨੁਮਾਨਬੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੇਉ ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਡੀ ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਭੈ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨਬੋ ॥ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਵਿਧਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਕੇ, ਸਭ ਦੀ ਜਾਤ ‘ਇੱਕ’ ਹੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਜਣ ‘ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ’ ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਸੱਜਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ: ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੁਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਤ ਮੰਨਣੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਤੁਕ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ: “ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਭੈ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨਬੋ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ”। ਸਿੱਖ ਵੀਰੋ, ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਮਾਨਸ ਦੀ ਜਾਤ’ ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਿੱਖ ਦਾ ਦਾਨ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ “ਦਾਨ ਦਯੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਭਲੇ, ਅਰੁ ਆਨ ਕੇ ਦਾਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀਕੇ” (ਪਾ ੧੦)। ਭਾਵ: ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਦਾਨ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਦਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ‘ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ’ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਜੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਮਨ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਤੁਕਾਂ ਲੱਭ ਕੇ ਦੱਸਣ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਬਦਲਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ “ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੇ ਜੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕੈ ਸੇ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ”। (ਪੰਨਾ 317)

ਪੰਗਰਦੇ ਹਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਹਿਤਕ ਮੰਚ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਇਰ ਪ੍ਰੋ. ਅਮਾਨਤ ਅਲੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਗਿੱਲ ਦਾ ਹੋਇਆ ਰੂਬਰੂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

1ਦਸੰਬਰ : ਪੰਗਰਦੇ ਹਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਹਿਤਕ ਮੰਚ ਵੱਲੋਂ ਲੜੀਵਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ “ਸੁਖਨ ਸਾਂਝ” ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮਵਰ ਲੇਖਕ ਤੇ ਸ਼ਾਇਰ ਪ੍ਰੋ. ਅਮਾਨਤ ਅਲੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਗਿੱਲ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਮੰਚ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਰਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਰੰਮੀ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਵਾਗਤ ਆਖਿਆ। ਮੰਚ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਅਮਨਬੀਰ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਭਾਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਮਾਨਤ ਅਲੀ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੇਵਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਮੁਹੱਬਤ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦੇ ਹੰਢਾਏ ਦਰਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਵੱਲ ਵੱਸਦੇ ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖੀ ਤੇ ਤਾਰਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਛਪੇ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਈ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀਓ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਤੇ ਨਫ਼ਰਤਾਂ ਭੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਓ। ਅਖੀਰ ਅਮਨਬੀਰ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡਮੁਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਮਾਨਤ ਅਲੀ ਜੀ ਦਾ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਭਦੌੜ ਜੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਨ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਲਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਲੇਲੂ (ਅਮਰੀਕਾ) ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਮੀਤ(ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ)ਤੇ ਮੀਡੀਆ ਇੰਚਾਰਜ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਸਿਮਰ ਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਟੈਕਨੀਕਲੀ ਸੰਭਾਲਿਆ।

